

Milí Piati Detektívi,

volám sa Saška. Pochádzam z malej dedinky pri Trenčíne. Bývam s mojimi rodičmi a s dvoma bratmi. Môj život je veľmi šťastný. Som zdravá, darí sa mi, môžem chodiť do školy a vzdelávať sa, máme čo jesť a čo piť, nemáme žiadne veľké problémy... Keď sa na to pozriem optimisticky, svet nie je až taký strašný. V minulosti boli ľudia oveľa väčší chudáci ako sú teraz. Ale nie všetko je perfektné...

Keď som bola malá, maminka mi čítala zo známej knihy od Ľubomíra Feldeka. Bola to kniha, v ktorej je báseň aj o Vás, o ľudských zmysloch, o Piatich Detektívoch. Dodnes mi utkvela v pamäti a ako malá som si často predstavovala, aké by to bolo, keby ste boli skutoční...Kiežby ste Vy mohli ľuďom ukazovať len pekné, dobré veci. Prečo sa mnohí ľudia musia pozerieť ako ostatní trpia? Prečo naše chuťové bunky toho ochutnali tak veľa, a pritom množstvo ľudí nepozná takmer žiadne chute? Prečo niektoré deti nepočujú hudbu, ale len vlastný plač? Prečo sa rodičia nezmôžu na pohladenie dieťaťa a namiesto toho ho zbijú? Prečo u nás vždy v nedeľu rozvoníava čerstvý koláč a iné deti cítia iba pach krvi a pušného prachu? Verím, že keby ste vládli Vy po svojom, bolo by to všetko inak.

Pán Zrak, Vy by ste dovolili pozerieť sa deťom i dospelým iba na pekné, dobré veci, nie na vojny, vraždy, krádeže, ktoré ukazujú v správach. V telke by ľudia už nemohli pozerieť žiadne trilery ani drámy, ale iba veselé seriály, prírodopisné filmy, rozprávky či komédie (ako na Vianoce). Moji bratia by už viac na počítači nehrali len samé strieľačky, namiesto toho by sa vybrali von, pozorovať prírodu okolo seba...

Pán Chuť, Vy by ste určite dali ochutnať sladkosti aj chudobným deťom (ale len tak trošku, aby toho cukru nemali v krvi veľa), každý by mohol ochutnať chuť pramenitej, čistej vodičky, čerstvého, chrumkavého chlebička alebo zdravého ovocia. Okrem toho, že by ste ľuďom jedlo dopriali, dávali by ste pozor, aby ho nemali príliš, aby neboli obézni, závislí na fastfoode a v mladom veku nezomierali na infarkt...

Pán Sluch, Vy by ste svetu určite vládli dobre tiež. Určite Vás mrzí, že mnoho ľudí každý deň počúva výstrely z pušiek a zbraní, že deti zatvorené v izbe počúvajú hlasné hádky rodičov, že v škole deti trpia počúvaním narážok a výsmechov za veci, za ktoré oni nemôžu. Za Vašej vlády by otec s mamou museli aspoň raz za deň povedať svojmu dieťaťu "Ľúbim

ťá”, deti vo vojnových oblastiach by namiesto “pif-paf” počuli čvirikanie vtáčikov, detský smiech či radostný spev. Pred spaním každé dieťa potešia slová “dobrú noc” alebo po nakreslení obrázka veľká pochvala od mamičky.

Pán Hmat, za Vašej vlády by bolo všetko perfektné. Viem si predstaviť, ako Vás hnevá, že šikovnosť rúk sa využíva na výrobu zbraní, na bitky alebo na krádeže. Keby bolo po Vašom, všetci sa len objímajú, hladia a nevyrábajú žiadne drogy či pekelné zbrane. Problémy by sa neriešili vojnami, lebo by sa nemalo čím bojovať. Deti by už viac nemohli spolužiakom ukazovať škaredé gestá ani ich na záchodoch riadne zmlátiť. Radšej by sa udobrili a zašli na zmrzlinu...

Pán Čuch, ste môj obľúbený “detektív”. Milujem, keď cítim vôňu maminých vlasov, lúčnych kvetov, škoric, upečeného koláča, vôňu novoty alebo nášho domu, keď prídem popoludní zo školy. Bohužiaľ, niektorí ľudia poznajú len pach smetiska, nemocnice, výfuku z auta či pušného prachu. Napríklad mnohí bezdomovci už nikdy nezacítia vôňu domova... Opustené dieťa v detskom domove nikdy necítilo vôňu maminých vlasov. Chudobní a hladujúci nepoznajú vôňu čerstvého jedla... Mali by sme zrušiť aspoň tie pachy, ktoré sa dajú. Keď vedci už dokázali vyrobiť jadrovú a atómovú bombu, auto, ktoré nebude vypúšťať žiadny smrad, ale jazdiť na solárny pohon, by toto nemal byť až taký veľký problém. Zápach smetiska je najľahšie zničiteľný. Prečo si my ľudia tú Zem takto špiníme? Stačilo by, keby sme odpad triedili, dávali ho tam kam patrí a je to...

Veľmi ma mrzí, že niektorí ľudia na zemi Vás nemôžu použiť. Neviem si predstaviť, že by som bola hluchá, slepá, nemá alebo dokonca hlucho-slepá, alebo by som nemala dlane, ktorými by som mohla brať svet do náručia. Nechápem, prečo médiá ťutujú najmä ľudí, ktorí sú vo vojne. Samozrejme, že mne je ich ľúto tiež, ale nezabúdajme, že za vojny si ľudstvo môže samo. Za nemotu, slepotu, ochrnutie, hluchotu, mozgovú obrnu nie...

Prečo sa tieto problémy neriešia? To, že niekto nevidí, nepočuje alebo nerozpráva, je im jedno, ale nové zbrane, vojny, krádeže, únosy sú na prvých stranách novín...

Bola by som veľmi šťastná, keby ste tak mohli prebrať vládu nad naším svetom. Dúfam, že so mnou súhlasíte. Musím sa Vám poďakovať za všetko, čo pre mňa robíte. Že vidím, počujem, hovorím, cítim a svojimi prstami som Vám mohla napísať tento list.

Saška

